

POSTANOWIENIE

10 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Maciej Kowalski

SSN Oktawian Nawrot

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 10 maja 2023 r. w Warszawie,
skargi kasacyjnej W. M.

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z 15 kwietnia 2021 r., I ACa 1496/20,

w sprawie z powództwa W.M.

przeciwko B. spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

o zapłatę,

1. odrzuca skargę kasacyjną;

**2. zasądza od W. M. na rzecz B. spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w C. 5400 zł zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód W. M. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 15 kwietnia 2021 r., którym oddalono apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy z 17 września 2020 r. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c. do elementów konstrukcyjnych skargi kasacyjnej należy m.in. wskazanie, czy orzeczenie, od którego jest wniesiona

skarga, zostało zaskarżone w całości czy w części (pkt 1), a także sformułowanie wniosku o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żadanego uchylenia i zmiany (pkt 3).

Skarżący – wbrew jednoznacznej treści art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c. – nie określił zakresu zaskarżenia. Nie stanowi go bowiem stwierdzenie „wnoszę skargę kasacyjną od prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu I Wydziału Cywilnego z dnia 15 kwietnia 2021 roku (...) którym oddalono apelację powoda W.M. od wyroku Sądu Okręgowego w Legnicy”. Ten element skargi wypełnia wymaganie określone w art. 398⁴ § 1 pkt 1 *in princ.* k.p.c., a więc oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona. Brakuje natomiast wskazania, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części.

Tymczasem określenie zakresu zaskarżenia w skardze kasacyjnej musi być precyzyjne i nie może budzić wątpliwości, bowiem wyznacza ono granice zaskarżenia i wraz z podstawami kształtuje zakres rozpoznania skargi przez Sąd Najwyższy (art. 398¹³ § 1 k.p.c.). Skarga kasacyjna powinna być tak zredagowana, aby nie stwarzała żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Zakres zaskarżenia nie może być ustalany przez Sąd Najwyższy na podstawie wykładni użytych przez skarżącego sformułowań. Znaczenie tych wymagań i bezwzględny obowiązek precyzji w oznaczaniu zakresu zaskarżenia i wniosków skargi powoduje, że braki skargi w tym zakresie nie podlegają usunięciu w ramach procedury naprawczej stosowanej przy usuwaniu braków formalnych (zob. m.in. postanowienie SN z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15).

Powód nie sformułował również prawidłowo wniosku kasacyjnego. Przede wszystkim nie wskazał zakresu żadanego uchylenia (zob. art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.). Poza tym wniosek o „uchylenie zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy” w końcowej części odnosi się do wyroku Sądu Okręgowego, który mógłby być ewentualnie zmieniony na skutek wydania przez Sąd Najwyższy wyroku reformatoryjnego (art. 398¹⁶ k.p.c.), czego skarżący nie dostrzegł. Poza tym powód nie wskazał na czym polegać ma wnioskowane przez niego orzeczenie co do istoty sprawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. i stosownie do art. 98 § 1 i 3 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 w zw. z § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie obciążył skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.

[f.n]

D.Z.